

Liturgia Domowa

Modlitwy oraz rozmowy
w rodzinach na niedziele
Okresu Wielkiego Postu 2023

Gliwice 2023
Do użytku wewnętrznego

Wprowadzenie do „Liturgii Domowej” na Okres Wielkiego Postu 2023 r.

Drogie Rodziny!

Kolejne wydanie „*Liturgii domowej*” wychodzi naprzeciw oczekiwaniom tych małżonków, którzy troszczą się o rozwój życia wiary w swoich rodzinach na wzór Domowego Kościoła. Zadanie rodziców jako pierwszych katechetów wobec własnych dzieci oraz kapłanów domowego ogniska, które wykonują na mocy sakramentu chrztu, bierzmowania i małżeństwa, jest głęboko zakorzenione w potrójnej misji Chrystusa: kapłańskiej, prorockiej i królewskiej. Podejmowanie tych zadań w rodzinie stwarza dobry punkt wyjścia do podejmowania odpowiedzialności za Kościół, zwłaszcza w wymiarze parafialnym.

Biorąc pod uwagę rozmaite słabości procesu wychowania w duchu wiary jak również ogólną atmosferę, w której wspomniany proces przebiega, sprawą wielkiej wagi staje się regularna rozmowa rodziców z dziećmi na temat niedzielnej Eucharystii oraz wspólna

modlitwa rodzin przy niedzielnym stole. „*Liturgia domowa*” na Okres Wielkiego Postu stanowi realną pomoc dla rodzin, które troszczą się o katolickie wychowanie swoich dzieci.

Kolejny zeszyt z „*Liturgią Domową*” obejmuje sześć spotkań na kolejne niedziele Okresu Wielkiego Postu; przy czym każde spotkanie składa się z trzech części:

- słuchanie Słowa Bożego;
- rozmowa na wybrany temat nawiązująca do liturgii dnia;
- modlitwa w gronie rodzinnym.

Wszystkim sięgającym po tę pomoc życzymy wytrwałości na drodze budowania rodzinnej wspólnoty w oparciu o wzajemną miłość oraz zaufanie do Bożego Słowa. Niech rozpoczynający się Okres Wielkiego Postu przybliży nas do Chrystusa oraz do siebie nawzajem.

Przygotowanie:
ks. Krystian Piechaczek

1. Niedziela Wielkiego Postu [A]

Czytania mszalne: Rdz 2, 7-9; 3, 1-7; Rz 5, 12-19; Mt 4,1-11.

W najbardziej dogodnej porze (najlepiej po południu) rodzina gromadzi się razem przy stole, na którym znajduje się świeca oraz Pismo Święte. Pierwsze spotkanie może przyjąć następującą postać:

1. Modlitwa i słuchanie Słowa Bożego

- *Ojciec:* W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.
- *Wszyscy:* Amen.
- *Matka:* odczytuje fragment: *Mt 4,1-11*;
- *Ojciec:* odczytuje następującą modlitwę:

Módlmy się: *Wszechmogący Boże, spraw, abyśmy przez doroczne ćwiczenia wielkopostne postępowali w rozumieniu tajemnicy Chrystusa * i dzięki Jego łasce prowadzili święte życie. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.*

- *Wszyscy:* Amen.

2. Rozmowa na temat odczytanej Ewangelii

Dzisiejsza Ewangelia prowadzi nas na pustynię, która dla Pana Jezusa stała się miejscem przygotowania do publicznej działalności przez modlitwę i post. Pan Jezus jest świadomy tego, że Bóg Ojciec wyznaczył mu drogę pokory, ukrycia, „słabości”, upokorzenia oraz krzyża. Wyrażenie zgody na taką postawę, zwłaszcza gdy zaczyna dokuczać głód, pragnienie i skwar, nie jest rzeczą łatwą. W niejednej podobnej sytuacji pojawia się niemal od razu pokusa czegoś łatwiejszego, np. pokusa pójścia na skróty.

Taka sytuacja najbardziej odpowiada szatanowi, który proponuje od razu trzy „skróty”: oddalenie głodu, zdobycie sławy oraz zapewnienie sobie władzy. Te trzy „skróty” (czyli

pokusy) zachowują również dzisiaj swoją moc oddziaływania, a w niektórych sytuacjach bardzo trudno jest nam je odrzucić. Pan Jezus odrzucił potrójną pokusę „skróków”, a w ich miejsce wybiera zaspokojenie naszego głodu duchowego. Pan Jezus pokazuje nam przez to, że droga łatwego, taniego zbawienia, droga szukania bogactwa, popularności, sukcesu oraz władzy nie prowadzą do zbawienia.

- Z jakimi propozycjami szatan zwrócił się do Pana Jezusa?
- Czy w pokusie związanej z przemianą kamieni w chleb chodziło tylko o samo zaspokojenie głodu?
- Na co liczył szatan proponując Panu Jezusowi zdobycie sławy? Czy ta pokusa znajduje dzisiaj wielu chętnych?
- Dlaczego dla wielu ludzi posiadanie władzy jest czymś tak ważnym? Dlaczego Pan Jezus odrzucił również tę pokusę?
- Co pozwoliło Panu Jezusowi poradzić sobie z propozycjami szatana? Czy Pan Jezus posiadał jakąś „tajną broń”?
- Jaka jest moja największa pokusa? Jakie skróty stosuję w życiu? Jaką bronią walczę z nimi?
- Co trzeba zrobić, gdy ktoś uległ pokusie lub gdy ktoś zamiast Panu Jezusowi uwierzył szatanowi?

3. Modlitwa na zakończenie

- *Ojciec:* Prośmy teraz Jezusa Chrystusa, który stoczył walkę z szatanem i jego pokusami, aby dodał nam odwagi oraz udzielił nam błogosławieństwa.
- *Wszyscy:* Ojcze nasz ...
- *Ojciec:* Niech nas błogosławi i strzeże Bóg wszechmogący i miłosierny: Ojciec i Syn, i Duch Święty, a pokój Pański niech zawsze będzie z nami.
- *Wszyscy:* Amen.

2. Niedziela Wielkiego Postu [A]

Czytania mszalne: Rdz 12,1-4a; 2 Tm 1, 8b-10; Mt 17, 1-9.

W najbardziej dogodnej porze (najlepiej po południu) rodzina gromadzi się razem przy stole, na którym znajduje się świeca oraz Pismo Święte.

1. Modlitwa i słuchanie Słowa Bożego

- *Ojciec*: W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.
- *Wszyscy*: Amen.
- *Matka*: odczytuje fragment: Mt 17, 1-9;
- *Ojciec*: odczytuje następującą modlitwę:

Módlmy się: *Boże, Ty nam nakazałeś słuchać Twojego umiłowanego Syna, † ożywiaj naszą wiarę swoim słowem, * abyśmy odzyskawszy czystość duszy, mogli się cieszyć oglądaniem Twojej chwały. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.*

- *Wszyscy*: Amen.

2. Rozmowa na temat odczytanej Ewangelii

Po wyprawie na pustynię (poprzednia niedziela), dzisiejsza Ewangelia prowadzi nas na górę, aby nas uczynić świadkami przemiany Chrystusa. I nie chodzi w niej o zwykły spacer po górskich szlakach albo o wspinaczkę na szczyt, ile raczej o to, aby spotkać Pana Jezusa w taki sposób, w jaki Go jeszcze nie spotkaliśmy. Przekonali się o tym uczniowie, których Pan Jezus zabrał ze sobą, aby byli świadkami tego niesamowitego wydarzenia, aby Go mogli zobaczyć w całej Jego chwale, tzn. tak, jak widzi Go Bóg Ojciec. Pozostanie na górze okazało się czymś niemożliwym i trzeba było zejść z powrotem w dolinę, do codziennego życia, zwykłych zajęć, rozkładu dnia i codziennego trudu.

Jednak pamięć o tym wydarzeniu powinna pozostać czymś żywym i niezatartym. Na swój sposób rozumie to Piotr, który chce „utrwalić” doświadczenie z góry Tabor. Chce zbudować trzy namioty, by przedłużyć bliskość Jezusa. Jednak nie o to chodzi, gdyż Bóg nie pozwoli zamknąć się w określonym miejscu dla wygody ludzi. Pan Jezus już wie, że czeka go wejście na jeszcze jedną górę, tym razem na Golgotę. To wejście będzie wyglądało zupełnie inaczej: w opuszczeniu, w pogardzie, w bólu i cierpieniu. Wtedy całemu światu ukaże się jako ukrzyżowany. Dzisiaj pozwala nam wejść na górę radości i zachwytu, abyśmy za jakiś czas umieli wytrwać pod krzyżem.

- Jaka była reakcja uczniów na przemienienie Pana Jezusa? Czy spodziewali się czegoś podobnego?
- W jaki sposób Pan Jezus dał się poznać swoim uczniom? Czemu miała służyć Jego przemiana?
- Dlaczego Piotr chciał koniecznie wybudować na górze trzy namioty? Co chciał w ten sposób osiągnąć?
- Dlaczego uczniowie nie zrozumieli od razu tego, co zobaczyli? Czego im zabrakło do właściwego zrozumienia ?
- Czy zdarzyło się nam już kiedyś przeżyć podobną bliskość Pana Boga w naszym życiu?
- Co w moim życiu wymaga „przemienienia”, zmiany, nawrócenia? Co już zostało przemienione pod wpływem wiary?

3. Modlitwa na zakończenie

- *Ojciec*: Prośmy teraz Jezusa Chrystusa, który przemienił się w obecności uczniów, aby w świętym czasie Wielkiego Postu udzielił nam łaski nowego początku oraz swojego błogosławieństwa.
- *Wszyscy*: Ojcze nasz ...
- *Ojciec*: Niech nas błogosławi i strzeże Bóg wszechmogący i miłosierny: Ojciec i Syn, i Duch Święty, a pokój Pański niech zawsze będzie z nami.
- *Wszyscy*: Amen.

3. Niedziela Wielkiego Postu [A]

Czytania mszalne: Wj 17, 3-7; Rz 5, 1-2. 5-8; J 4, 5-42.

W najbardziej dogodnej porze (najlepiej po południu) rodzina gromadzi się razem przy stole, na którym znajduje się świeca oraz Pismo Święte.

1. Modlitwa i słuchanie Słowa Bożego

- *Ojciec:* W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.
- *Wszyscy:* Amen.
- *Matka:* odczytuje fragment: J 4, 5-42;
- *Ojciec:* odczytuje następującą modlitwę:

Módlmy się: *Boże, źródło wszelkiego miłosierdzia i dobroci, Ty nam wskazałeś jako lekarstwo na grzechy post, modlitwę i jałmużnę, † przyjmij nasze pokorne przyznanie się do przewinień, które obciążają nasze sumienia, * i podźwignij nas w swoim miłosierdziu. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.*

- *Wszyscy:* Amen.

2. Rozmowa na temat odczytanej Ewangelii

Spotkanie Pana Jezusa z Samarytanką to jedna z tych scen, które odznaczają się wielką prostotą. Pierwsze linijki opisanego spotkania nie zapowiadają wcale nawrócenia, które zostało opisane w dalszej części perykopy. Do studni, obok której Jezus zatrzymał się w upalny dzień, przychodzi pewna kobieta po wodę. Jezus jest Żydem, a kobieta Samarytanką, dlatego atmosfera tego spotkania na samym początku nie była najlepsza. Jednak po chwili rozpoczynają rozmowę, która dotyczy wody. Kobieta myśli o zwykłej wodzie, czerpanej z wielkim trudem ze studni patriarchy Jakuba. Jezus mówi o „wodzie życia”, która może zaspokoić wszystkie najgłębsze pragnienia i potrzeby człowieka. Jeżeli ktoś

zrozumie, czym jest woda życia, czym jest miłość Boża, będzie nieustannie pragnął tej wody.

Dzisiejsza Ewangelia pokazuje nam jak Pan Jezus zaprasza nas do rozmowy, do dialogu z sobą. Nie wszyscy potrafią to zaproszenie dosłyszeć, gdyż głos Boży jest bardzo delikatny. Uczy nas również, że prawdziwe spotkanie z Jezusem może odbywać się tylko w prawdzie. Zdarza się, że nie dbamy o to jak należy; niekiedy wolimy ukryć prawdę o sobie, niż przedstawić ją bez żadnych upiększeń. Warunkiem rozmowy z Panem Jezusem jest nasza szczerłość. On sam pragnie tego bardzo, abyśmy mu opowiedzieli o tym, kim jesteśmy, jak żyjemy, co jest celem naszego życia. On chętnie posłucha również o tym, co nas boli, niepokoi i z czym sobie nie radzimy.

- O czym rozmawiał Pan Jezus z Samarytanką? Co dało się zauważyć w tej rozmowie?
- Dlaczego ta rozmowa nie układała się od samego początku jak trzeba? Czy obie strony, mówiąc o wodzie, miały to samo na myśli?
- Co pomogło Samarytance lepiej zrozumieć Pana Jezusa? Co odkryła w trakcie tej rozmowy?
- Dlaczego Samarytanka pobiegła do swoich przyjaciół, sąsiadów i znajomych? Co im przekazała?
- Jak zareagowali na to mieszkańcy miejscowości, z której pochodziła Samarytanka? Do jakiego wniosku doszli?

3. Modlitwa na zakończenie

- *Ojciec:* Prośmy teraz Jezusa Chrystusa, który rozmawiał przy studni z Samarytanką, aby w świętym czasie Wielkiego Postu umocnił naszą wiarę oraz udzielił nam swojego błogosławieństwa.
- *Wszyscy:* Ojciec nasz ...
- *Ojciec:* Niech nas błogosławi i strzeże Bóg wszechmogący i miłosierny: Ojciec i Syn, i Duch Święty, a pokój Pański niech zawsze będzie z nami.
- *Wszyscy:* Amen.

4. Niedziela Wielkiego Postu [A]

Czytania mszalne: 1 Sm 16, 1b. 6-7. 10-13b; Ef 5, 8-14; J 9, 1-41

W najbardziej dogodnej porze (najlepiej po południu) rodzina gromadzi się razem przy stole, na którym znajduje się świeca oraz Pismo Święte.

1. Modlitwa i słuchanie Słowa Bożego

- *Ojciec:* W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.
- *Wszyscy:* Amen.
- *Matka:* odczytuje fragment: *J 9, 1-41;*
- *Ojciec:* odczytuje następującą modlitwę:

Módlmy się: *Boże, Ty za pośrednictwem swojego Syna pojednałeś ludzkość ze sobą, * spraw, aby lud chrześcijański z żywą wiarą i szczerym oddaniem spieszył ku nadchodzącym świętom wielkanocnym. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.*

- *Wszyscy:* Amen.

2. Rozmowa na temat odczytanej Ewangelii

Ewangelia o niewidomym od urodzenia przybliżyła nam wszystkim prawdę o nawróceniu. Najważniejszym momentem każdego nawrócenia jest spotkanie z Jezusem, który przywraca nam wzrok. Jednak nie chodzi tu o wzrok, który pozwala nam zauważać ludzi, otaczający nas świat, kolory i kształty rzeczy, ale o wzrok, dzięki któremu rozpoznajemy obecność Pana Boga. Nikt z nas nie przychodzi na świat z całkowicie sprawnym wzrokiem naszej duszy. Przez przyjęcie sakramentu chrztu świętego, który otrzymujemy przez znak obmycia wodą, nasz wewnętrzny wzrok pozwala nam zobaczyć ślady Pana Boga oraz Jego troskę o człowieka.

Kościół starożytny nazywał sakrament chrztu „oświeceniem”. Spotkanie z Chrystusem w czasie chrztu otwiera oczy, oświeca i wprowadza człowieka w to co duchowe – czyli w serdeczną więź z Bogiem. Z tego powodu wiara to nowy sposób widzenia. Poprzez nią odkrywamy Boga we wszystkim – w stworzeniach, w ludziach, w nas samych, w zdarzeniach naszego życia. Pan Jezus otwiera oczy i objawia prawdę. Czyni to stopniowo, jak w czasie uzdrowienia człowieka niewidomego od urodzenia. Pan Jezus wszystkim chce przywrócić wzrok, tak abyśmy zobaczyli kim jesteśmy i jak bardzo jesteśmy ważni dla Niego.

- Jak doszło do spotkania Pana Jezusa z niewidomym? Jak zareagowali uczniowie Pana Jezusa, gdy zobaczyli niewidomego?
- Co zrobił Pan Jezus, aby niewidomemu przywrócić wzrok? Czy ktoś spodziewał się, że uzdrowienie może tak wyglądać?
- Czy wszystkim spodobało się to, w jaki sposób Pan Jezus uzdrowił niewidomego? Kto zgłaszał najwięcej sprzeciwów?
- Co nie pozwala nam najbardziej spotkać i zobaczyć Pana Boga? Dlaczego nasze oczy duszy pozostają tak często niesprawne?
- W czym przejawia się moja ślepota? Jakie sprawy w moim życiu wymagają przejrzenia, uzdrowienia i dotyku miłości Jezusa?

3. Modlitwa na zakończenie

- *Ojciec:* Prośmy teraz Jezusa Chrystusa, który przywrócił wzrok niewidomemu, aby udzielił nam swojego błogosławieństwa.
- *Wszyscy:* Ojcze nasz ...
- *Ojciec:* Niech nas błogosławi i strzeże Bóg wszechmogący i miłosierny: Ojciec i Syn, i Duch Święty, a pokój Pański niech zawsze będzie z nami.
- *Wszyscy:* Amen.

5. Niedziela Wielkiego Postu [A]

Czytania mszalne: Ez 37, 12-14; Rz 8, 8-11; J 11, 1-45.

W najbardziej dogodnej porze (najlepiej po południu) rodzina gromadzi się razem przy stole, na którym znajduje się świeca oraz Pismo Święte.

1. Modlitwa i słuchanie Słowa Bożego

- *Ojciec:* W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.
- *Wszyscy:* Amen.
- *Matka:* odczytuje fragment: J 11, 1-45;
- *Ojciec:* odczytuje następującą modlitwę:

Módlmy się: *Prosimy Cię, Panie, nasz Boże, + udziel nam łaski, abyśmy gorliwie naśladowali miłość Twojego Syna, * który oddał własne życie za zbawienie świata. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.*

- *Wszyscy:* Amen.

2. Rozmowa na temat odczytanej Ewangelii

Miejscem, które opisuje dzisiejsza Ewangelia, jest Betania, miejscowość w której mieszkali przyjaciele Pana Jezusa: Maria, Marta i Łazarz. Pan Jezus chętnie ich odwiedzał, niekiedy zatrzymywał się u nich na kilka dni, aby odpocząć. Pewnego dnia do Jezusa dotarła wiadomość o chorobie Łazarza oraz prośba, aby przyszedł i uzdrowił go. Choroba musiała robić spore postępy, gdyż po kilku dniach Łazarz zmarł, a Pan Jezus nie zdążył przyjść, aby go uzdrowić. Dla większości ludzi śmierć jest tym wydarzeniem, które wszystko kończy i nie pozwala na powrót do życia. Jednak nie dla Pana Jezusa, który wskrzeszając Łazarza objawia swoją władzę nad żywymi i umarłymi.

Wszyscy jesteśmy wezwani do ciągłego pogłębiania naszej wiary, gdyż jest ona warunkiem otrzymania życia wiecznego. Pan

Jezus potwierdził tę zasadę zanim wskrzesił Łazarza. Wydaje się jednak, że warunkiem takiej wiary jest autentyczna przyjaźń z Jezusem. Jej dojrzałą postacią widzimy na przykładzie rodzeństwa z Betanii. O obecności tej przyjaźni świadczy między innymi to, w jaki sposób obie siostry zwracają się do Pana Jezusa. Z przyjaźni wyrasta zaufanie, a z zaufania rodzi się wiara. Okres Wielkiego Postu służy temu, aby wiara stała się czymś tak powszednim jak codzienny chleb, również w sytuacjach, które wymagają od nas wielkiej odwagi.

- Dlaczego Pan Jezus zwlekał z przyjściem do Betanii? Dlaczego nie uzdrowił Łazarza, zanim choroba zrobiła wielkie postępy?
- Czym różniło się podejście Marii i Marty do śmierci ich brata Łazarza? Czy obie siostry zachowały się tak samo?
- Jak można opisać zachowanie Pana Jezusa nad grobem Łazarza? O czym może świadczyć Jego wzruszenie oraz łzy?
- Jak możemy zrozumieć wezwanie Pana Jezusa: „Łazarzu, wyjdź na zewnątrz!” ? W jaki sposób odnosi się ono również do nas?
- Dlaczego w naszym życiu przyjaźń jest taka ważna? Jak to się dzieje, że odnajdujemy nowych przyjaciół? Czy potrafimy się z nimi podzielić naszą wiarą?

3. Modlitwa na zakończenie

- *Ojciec:* Prośmy teraz Jezusa Chrystusa, który przyszedł na świat, aby objawić nam wolę Ojca, aby pomógł nam pokonać mroki grzechu i śmierci oraz udzielił nam swojego błogosławieństwa.
- *Wszyscy:* Ojcze nasz ...
- *Ojciec:* Niech nas błogosławi i strzeże Bóg wszechmogący i miłosierny: Ojciec i Syn, i Duch Święty, a pokój Pański niech zawsze będzie z nami.
- *Wszyscy:* Amen.

6. Niedziela Palmowa [A]

Czytania mszalne: Iz 50,4-7; Flp 2,6-11; Mt 21, 1-11

W najbardziej dogodnej porze (najlepiej po południu) rodzina gromadzi się razem przy stole, na którym znajduje się świeca oraz Pismo Święte.

1. Modlitwa i słuchanie Słowa Bożego

- *Ojciec:* W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.
- *Wszyscy:* Amen.
- *Matka:* odczytuje fragment: *Mt 21, 1-11;*
- *Ojciec:* odczytuje następującą modlitwę:

Módlmy się: *Wszechmogący, wieczny Boże, aby dać ludziom przykład pokory do naśladowania, sprawiłeś, że nasz Zbawiciel przyjął ciało i poniósł śmierć na krzyżu; + daj nam pojąć naukę płynącą z Jego męki * i zasłużyć na udział w Jego zmartwychwstaniu. Który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.*

- *Wszyscy:* Amen.

2. Rozmowa na temat odczytanej Ewangelii

W centrum uwagi dzisiejszej Ewangelii znajduje się wjazd Pana Jezusa do Świętego Miasta Jeruzalem, w którym miała się dopełnić Jego misja. W Jerozolimie daje się wyczuć wielkie napięcie, które zostało spowodowane podziałem na zwolenników i przeciwników Pana Jezusa. W tej niepewnej sytuacji Pan Jezus wydaje ostatnie polecenia swoim uczniom, m.in. aby przyprawdzili osiołka, na którym miał wjechać do Jerozolimy. W czasach Starego Testamentu osioł, w przeciwieństwie do konia, był symbolem pokoju. Rzucanie przez tłum na drogę płaszczy oraz gałązek odzwierciedlało starotestamentową tradycję witania króla.

Przybycie Jezusa do Jerozolimy poruszyło całe miasto. W atmosferze powszechnego entuzjazmu i radości można

bardzo łatwo zapomnieć lub zgubić istotę własnej misji. Ktoś, komu udało się pociągnąć za sobą tłumy, może pomyśleć, że jest kimś wielkim i że może pokierować swoim życiem jak chce. Dzisiejsza Ewangelia przekazuje nam, iż Jezus Chrystus jest zapowiedzianym przez wielu proroków Mesjaszem, Królem. Ale nie jest to władca zasiadający na tronie w pałacu ani władca polityczny, ale sługa Boży, który przybył do Jerozolimy, aby oddać swoje życie za zbawienie świata. Jezus, który uroczyście wkroczył do Jerozolimy w atmosferze radości, chce tak samo wkroczyć w nasze życie.

- Dlaczego Pan Jezus zdecydował się na uroczysty wjazd do Jerozolimy? Jakie proroctwo miało się wypełnić przez ten fakt?
- Jak wjazd Pana Jezusa do Jerozolimy odebrali mieszkańcy tego miasta? Kim był dla nich wjeżdżający na osiołku Jezus?
- Co miało się jeszcze wydarzyć w najbliższych dniach przed męką i śmiercią Pana Jezusa?
- Czy wszyscy witający Pana Jezusa rozpoznali w Nim zapowiadanego przez proroków Mesjasza – Zbawiciela Świata?
- Jaką wartość dla Pana Jezusa przedstawiał wiwatujący tłum ludzi? Dlaczego Ewangelia nie wspomina o tym, jak Pan Jezus zareagował na to powitanie?
- Jaką wartość przedstawia dla mnie popularność, bycie rozpoznawanym lub rozchwytywanym przez media?

3. Modlitwa na zakończenie

- *Ojciec:* Prośmy teraz Jezusa Chrystusa, który wjazdem do Jerozolimy rozpoczął czas łaski, aby nas wewnętrznie odnowił oraz udzielił nam swojego błogosławieństwa.
- *Wszyscy:* Ojcze nasz ...
- *Ojciec:* Niech nas błogosławi i strzeże Bóg wszechmogący i miłosierny: Ojciec i Syn, i Duch Święty, a pokój Pański niech zawsze będzie z nami.
- *Wszyscy:* Amen.